

פונקט אזוי ווי די לבנה פֿון דער זון,
געסל דאָ געווען פֿונעם שטעטל דער אָפּשיין,
און אַז שטעטל דאָרט אונטערגאַנגען איז,
האַט דאָך געמוזט דאָס געסל דאָ אויך אונטערגיין.

צי קאָן דען פֿינצטערע לבנה אופֿשיינען,
ווען אויסגעלאָשן פֿון דער זון עס איז איר שיין?
פֿון אונדזער פֿלוצלינגען אונטערגיין איצט דאָ,
אַטאָ דאָס מסתם ס'איז דער באַהאַלטענער מיין.

אַבער ווער בין איך דען, אַז איך זאָל פֿרעגן:
גאָט, פֿאַרוואָר, צי האָט עס דען געמוזט אזוי זיין?
און ווער בין איך דען צו זאָגן, מכלומרשט:
אַז אַלצדינג וואָס גאָט טוט איז גוט, איז וויל און פֿיין.

און אין די נעכט, ווען די לבנה איז נישטאָ,
אַ שוואַרצער אין געסל דאָ איך וואַנדל אַליין:
וי וונדערלעך די זון געשיינט האָט היינט ווי - -
כאַטש אַ שטראַלעכל, ווי דורך אַ שפּאַלט ס'פֿאַלט אַ שיין - -